

Λειτουργούσας Ναυτικές Σχολές Ραδιοηλεκτρογραφιών, προς όφελος της τάξεως των Ελλήνων Ραδιοηλεκτρογραφιών.

Όσον διά την κενώσανταν Δημοσίαν Σχολήν Ραδιοηλεκτρογραφιών Ασπροπύργου, ως αναμενόμεν πρώτον να ιδώμεν τα αποτελέσματα και κατόπιν θα δικαιούμεθα να επιφωρήμεν τας κρίσεις μας.

Εύχαριστών διά την φιλοξενίαν διατελώ μετά πάσης τιμής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Διευθυντής ανεγκωρ. Ναυτικής Σχολής Ραδ(ι)τών
«Ο ΘΑΛΗΣ»

Αθήναι, 20 Ιουλίου 1961

Τ' ΑΠΛΥΤΑ ΜΑΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Πρό καιρού δημοσιεύθη, ότι ένα νομοσχέδιον περί αναδιοργάνωσης της Ε.Ε.Π. πρόκειται να κατατεθῆ προς φέρσιν υπό της Βουλῆς ἢ της Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως. Πολυθρόνητον πλέον αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον. Συντάχθη ἀπὸ 7 — 8 ἐτῶν καὶ ἀπὸ ἀτι ἐμβαθόν, περιφέρεται ἀπὸ ὑπηρεσίας εἰς ὑπηρεσίαν καὶ ἐπιταρῶνται συνεχῶς, λόγω τῶν ἀντιρροσίων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὥπως ἡ ὑπηρεσία αὕτη λειτουργήσει κανονικῶς καὶ ἀποδοτικῶς.

Ἀλλὰ καλὸν θὰ ἦτο καὶ τώρα νὰ ἐγίνετο μία ἐρευνα εἰς τὰς λειτουργίας της Ε.Ε.Π. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι μία ἀπλή ἐξέτασις διοικητικῆ καὶ τεχνικῆ, θὰ ἀπεδείκνυε τὴν παντελὴ τῆς ἀνεπάρκειαν ἀπὸ ἀπόψεως ποσοτικῆς, ἀλλὰ καὶ ποιοτικῆς συνδράσεως τοῦ προσωπικοῦ της.

Λυμενικὸ ἀξιωματικὸ, τεχνικὸς ἀκατάρτιστος ἐκτελοῦν ἐργασίας ἀκρας ἐξειδικευμένας ἐπιθεωρητῶν πλοίων, Μηχανικὸ καὶ ναυπηγοὶ τοῦ Β.Ν. τοποθετοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν διὰ νὰ τελειώσουν, οὕτως εἰπεῖν, τὰς ἡμέρας τῆς σταδιοδρομίας των. Νεαρῶτατοι καὶ ἀπειροὶ ἔσονται ἐμποροπλοίαρχοι καὶ ἐπικουροὶ Β.Ν. περιῶν ἕκαστὸν κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀνάδουλον τρόπον τὰς ἡμέρας τῆς θητείας των. Τὸ τεχνικὸν αὐτὸ ὑπὸν καλεῖται — υποτίθεται — νὰ ἐφαρμοσθῆ τὰς Διαθετικὰς Συμβάσεις Ἀσφαλείας Ζωῆς, Γραμμῆς Φορτώσεως, κλπ., τὰς ὁποίας ἔχει ὑπογράψῃ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συμβάσεων αὐτῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ κανονισμῶν γίνεται ἐκ μόνον πλημμελῶς, ἀλλὰ καὶ ἀντικανονικῶς. Ἐκδίδονται πιστοποιητικὰ, μὴ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν πλοίων, τὰ ὁποία ἐπιθεωροῦνται ἐπιφανειακῶς καὶ μόνον. Τὰ πλοία μεγαλῶνται ἢ μικραίνονται, μετασκευάζονται πολλὰ, βάσει ἑλλειπῶν ἢ ἀνελεγγύκτων μελετῶν, δὲν ἐφοδιάζονται μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐξέδρα διασώσεως, ὑπερφορτίζονται καὶ γενικῶς δὲν πληροῦν τοὺς δρους ἀσφαλείας παρὰ κατὰ ἓνα πολὺ χαμηλὸν ποσοστὸν. Πέραν οὗτου, εἰναι τοιοῦτον τὸ ἀκατάρτιστον τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας, ὥστε καὶ τὰ ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ νὰ βραβεύω λάθων, εἰς δὲ τὰς ξηνογλώσσους μεταφράσεις των (ἀγγλικὰ, γαλλικὰ) νὰ ἀναγράφονται λέξεις οὐκ μόνον μὲ λάθῃ ὀρθογραφίας, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀκατάληπτοι καὶ ἀλλήλοισι τοῦ λεξιλογίου! Αὐτὰ πρὸς δόξαν τῶν μεγάλων ὑπογραστῶν, τίτλων καὶ σφραγίδων, τὰς ὁποίας ἀναποθέτουσι οἱ ἀρμόδιοι, Ἐντροπή, Μὲ τοιαύτην ὑπηρεσίαν Ἐπιθεωρήσεως καλεῖται ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ναυτιλία νὰ κινήσῃ διεθνῶς καὶ νὰ... ρεζιλεύεται...

Τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὴν Ἐπιθεωρήσιν Ἐμπορικῶν Πλοίων ἀμέσως καὶ νὰ τοποθετήσῃ ἐκεῖ τεχνικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ἀπαλύτως κατηγορημένους, καλῶς ἀμοιβομένους, ἐπαρκῶς ἐλεγχόμενους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τελείως ἀνεπηρέαστους ἀπὸ ἐξωτερικοῦ συμπερονολογικοῦ παράγοντος, ὥστε νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον της. Τ' ἀπλῆτά μας δὲν τὰ πλένοντες πλέον μόνον μεταξὺ μας.

Ἰαν, 25 Ιουλίου 1961

Φιλικότατα
ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΥ

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ

Συνηθίζεται καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἀραδιάζονται καλὰ λόγια καὶ ἁριστερῶς περιγραφῆς γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα ἐκείνων, ποὺ μὰς ἐγκαταλείπουν, σὺν ἐπιχειροῦν τὸ ὑπερκόσμιον ταξίδι τους. Συνηθίζεται καὶ ἐπιβάλλεται νὰ συμπονοῦμε μὲ κατάλληλα λόγια τοὺς οἰκείους τοῦ ἀπεφυμένου καὶ μὲ διαφωρὰ φιλοσοφικὰ ἀποφθεγγματα νὰ μετριάσουμε τὴν ὀδὸν τους, ἢ ὁποία, ὅσο καὶ ἂν τὸ κρουαζοῦμε, δὲν εἶναι πάντα καὶ δική μας ὀδὸν.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ κανόνες. Ποῖος κανὼνας ὅμως δὲν ἔχει καὶ τὴς ἐξαιρέσεις του; Μία τέτοια ἐξαιρέσις προβάλλει τώρα μὲ τὸ θάνατον τοῦ Παναγῆ τοῦ Γιαννουλάτου. Δὲν χρειάσθηκε νὰ ἐπιστρατευθοῦν οἱ λυμενικοὶ τῶν περιγραφῶν, οὔτε οἱ ὄσοι τῆς πέννας, οὔτε οἱ εἰσὶκοί στίς νεκρολογίας γιὰ νὰ ἀναστατώσουν τὸν ἀναγνώστην ζεθιπλάνοντας γνωστὰ καὶ ἀγνωστὰ ἱστορίας, γνωστὰ καὶ ἀγνωστὰ ἀρετὰς του. Ἐρθεσε ἡ ἀπλή-κακὴ εἰδίση γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ καθολικὸ δάκρυ. Ἀλλὰ καὶ τὸ παλὺ δάκρυ. Γνωστοί του καὶ ἀγνωστοί, φίλοι του καὶ ἀδιάφοροι, ὄλοι τὸν ἐκλαίβαν καὶ παλὺ θὰ τὸν κλαίει τὸν Παναγῆ. Θὰ κραιπνοῦν νὰ παρέλθῃ ὁλόκληρη ἡ δική μας γενεὰ ὡς ποὺ νὰ πάθῃ νὰ ἀναφερέται τ' ὄνομά του.

Τὰ δάκρυα γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ Παναγῆ τοῦ Γιαννουλάτου εἶναι ἡ ἐνδειχὴ τοῦ γενικοῦ πένου καὶ τῆς γενικῆς ὀδύνης. Γιατὶ καὶ κείνου ἡ ζωὴ ἦταν δοσμένη σὴν γενικῇ προσφορᾷ καὶ σὴν γενικῇ συμπαραστάσει. Ἡ καλωσύνη του καμμιὰ δὲν ἔκανε διάκριση. Κἀποτε, περιγράφοντας τὴς ἐργασίας τῆς ἐταιρίας του, λέγαμε πὺς γιὰ τοὺς Γιαννουλάτους, ὅσο κι' ἂν φάζομε, δὲν θὰ θροῦμε ἀνθρώπου, ποὺ νὰ ἐκτραπῇ μὲ δυσμενείαν ἐναντίον τους. Σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἀντικείμενα, ἀπὸ τὸ δικὸ τους τὸ ἐπίπεδον ὡς τὰ χαμηλότερα στρώματα, ἀπὸ τὸ δικὸν καὶ τὸν πεζοδρομίον. Ὅλοι σ' τ' ὄνομά τους ἀποκαλύπτονται. Εἶναι καὶ τοῦτο μία ἄλλη ἐξαιρέσις κανὼνα ποὺ λέγει ὅτι: «Κανείς δὲν μπορεί νὰ θεωρήται μεγάλος, ἀν, παράλληλα μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ποὺ προκαλεῖ ἢ ἀκτινοβολοῖ τὴς προσωπικότητας καὶ τῶν ἔργων του, δὲν περιβάλλεται καὶ ἀπὸ ἀνάλογο μίσος, προίον καὶ αὐτὸ κάποιας ὀφείλει πρὸς τὴν ἀξία του. Κανένα μίσος δὲν περιέβαλε ποτὲ τὸν Παναγῆ. Ἄγνοια πολλὰ διαπιστώνεται πάντοτε γύρω του. Μία ἀτελεύτητη στρατιὰ φίλων τὸν παροστῆκε γιὰ νὰ μείνῃ τώρα ἐκστατικὴ σὴν ἀνεπίστειπτη κακῇ πληροφορίᾳ. Αὕτη ἡ ἀτελεύτητη στρατιὰ τῶν φίλων του, τοῦ

προσφέρει τώρα τὸ δάκρυ της, ἀλλὰ καὶ τὰ λουλουδία της, δάκρυ εὐκρινείας.

Γιὰ νὰ περηθέρουμε τὸν ἀνθρώπου-Παναγῆ-δὲν-ἀνάρκει-ε-κὼς ἢ ἱκανότητά. Μὰ καὶ τὶ θὰ μπορούσαμε νὰ πρυσταῖομε; Τὸ μας ἀνογνωστὸ καὶνὸν ζεῦρε; Πολλὰ περισσότερα περὶ Παναγῆ νουλάτου ἢ ἐκεῖ ἀκούσε; Πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ὅσα θὰ μποῦε νὰ ἀναφέρῃ ἢ δική μου στήλῃ. Ἐπὶ πλέον, ὁ ὑπογράφων, δὲν εἶχε τὴν πατὴ νὰ προσφέρῃ σὴν ἐπιχείρησίν του, ἐργασία, σὴν μακρὴν παρουσία του σὴ θάλασσα. Τὰ συμπεράσματα ἀντλοῦνται ἀπὸ ἀτέρμονες περιγραφὰς καὶ ἀσηγήσεις τῶν ἄλλων. Ἀντλοῦνται τὴ γενικὴ περὶ Γιαννουλάτου ἀναλογία καὶ τὴ γενικὴ ἐκτίμησι.

Ἡ μόνη μου ἐπαφὴ μὲ τὸν καλὸ αὐτὸ ἀνθρώπου ἦταν σὲ μ κρόνια τῆς Κατεχίης, ὅπου ἐστὼν ἀνάνα μὰς γιὰ τὴν δωσιουργία ναυτικῶν συσσιτίων, τῶν ἱστορικῶν «ΘΩΣΕΘ», ἐξέλιξαμε τὴ βοήθειά καὶ ὅχι μόνον τὴν προσέφερε, ἀλλὰ προσεφέρθη καὶ ὁ ἴσιος νὰ εἶ ὀθὴ σὺν μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ τότε, ἓνας ὁλόκληρος Παναγῆς Γιαννουλάτος, ἔτραξε μαζί μας εὖς Ἐρμούβου Σταυροῦ, ε ποιουργίᾳ Ἐπισημοῦ, ὡς κροτικές καὶ διαφόρες ἄλλες ὄπνη χαρίων αὐτοῦ τοῦ σκοπεῖ. Ἡ παρουσία του μὰς ἀνοίγει διὰπλάτα δρόμους καὶ τὴς πόρτας, ἢ δὲ προσωπικότητά του ὑπερβαλλόντως ἕε ἀρνησι καὶ καδὲ ἐμπόδιο γιὰ νὰ μὰς χαρίσῃ συνεχεῖς ἐπιτυ σὴν παρουσία τοῦ Παναγῆ, ἐφείκεται κατὰ μὲνα ποσοστὸ ἢ ἐπιτ τῶν «ΘΩΣΕΘ» ποὺ συνέβαλον πάλυ σὴν ἐπίδωσιν τῶν οἰκογενειῶν ναυτικῶν καὶ ἰσβαίτερα τῶν παιδιῶν τῶν ναυτικῶν, σὴν σκληρῇ καὶ κρὰ ἐκείνη ἐποχῇ.

Νὰ ὄμως ποὺ καταπισθίκαμε μὲ λεπτομέρειες καὶ λεπτομέρειες κροϊόνται γιὰ τὸ ἔργον τοῦ λαμπροῦ μὰς αὐτοῦ φίλου, τοῦ φίλου τῶν ναυτικῶν. Εἶναι τόσο ἀνεγνωρισμένη ἡ ἀξία του, ὥστε ἢ μὰς φλυαρία μείνει τὴν Ἄγία του μνήμη. Παρακαλῶ μόνον νὰ ἐπιτραπῇ μία καὶ μόνη παρένθεσις γιὰ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ἢ καλὸς του δὲν εἶχε διακρίσεις προσώπων οὔτε ἦταν ἀποτέλεσμα συμπε ἂν πρὸς εἰδικὰς περιπτώσεις. Ἐρθεσε ἀκόμῃ νὰ προστεθεῖτοῦν μὰ ζενα ἀπὸ τὸ δικὸ του κοινωνικὸ ἢ ταξικὸ στρώμαδον, ἀτομα καταδικάζουν συλλήθῃσιν καδὲνα, μὴ δικάων τους, ἐρνούμενα καθῆ ζία καὶ καδὲ χρησιμότητα σ' ὄσους παραμένουν πιστοὶ σὸ ἀσπὸ δαστῶ. Ἄναφερῶ, λοιπόν, ὅτι ὑπάρχει περίπτωση ὅπου καὶ ἀπὸ τὰ δέλην ρεθδῶσθησαν τὸν Παναγῆ τὸν Γιαννουλάτο. Γνωστὸ καμμι στικὸ στέλεχος τοῦ Πειραιῶς, καθοδηγῶντ' ὅς «Ἰνναγώνισι του σὲ δακεμβριῶνα, τοὺς ἐξάρκει μὴ τυκὸν καὶ θινθὶ ὁ Παναγῆ Γιατὶ σὲ μία τέτοια περίπτωση θὰ ἔπρεπε πρώτὸ νὰ περῶσουν πάνω τὸ δικὸ του τὸ πῆμα!

Ἄσφαλδῶς κάποτε καὶ αὐτὸς θὰ εἶχε γενεθὴ κάποια ἐξεργασία, κατὰ προστασία. Τὸ θεῖο δὲ αὐτὸ ἀσθεμα τῆς εὐγνωμοσύνης ἦταν κενὸ νὰ παραμερίσῃ τὴς ἱερολογικῆς ὑπεκρέσεσις του.

Παναχικὸ παρὰ καὶ πρόσθετος, πανταχοῦ πολὺτιμα ἀποδοτικὸν Παναγῆ. Τὸ ὑπουργεῖον μὰς ἔλεγε τὴν ἀξία του, τὴ δύναμίν του, διὰθέσει του καὶ ἀπὸ κανένα Συμβούλιον δὲν τὸν ἀπλάσσε, ἀπὸ κὴ μὰ ἐργασία δὲν τὸν ἀεῖνε λαικῶ.

Ἦταν ἓνας νέος ἀειθαλής πάντα ὁ Παναγῆς. Ἐδεκνε πὺς π δὲν θὰ τὸν πλησίαζαν τὰ γέρματα. Σῶμα καὶ ψυχῇ, ἀτόμου, σ' πρώτη νεότητι. Ποῖος νὰ πιστεύει πὺς θὰ τὸν κάναμε;

Ἄς μὴν εἰμότες κροίσι αὐτοῦ Θεοῦ τὴν δούλησι. Ἰσως καὶ τὸ γε νὸς αὐτὸ ν' ἀποτελλῇ μὴ εὐνοια, κατὶ σὺν ἀνταμοιβῇ τῶν καλῶν πρὸςεν καὶ τῆς Χριστιανικῆς του διαγωγῆς. Ἰσως νὰ ἀποτελλῇ κ σὺν κὶ' αὐτὸ ποὺ λέμε «Ἥσπυρ Ἄλδ», σὴν ἐπίγειον, ὅκι εὐχάρι πάντοτε, παραμονὴ μας. Κατὶ τέτοια μὰς διδάσκουν καὶ τὰ ἱερὰ ἔθλια.

Στὸν ἀπελθόντα πολῶτισμα καὶ πανάξιο ἐσπλησιτῆ ἢ Ἐθνικῇ ἢ Ναυτιλία πολλὰ ὀφείλει. Τὸ Ἰνναργεῖο τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἢ Ἄ ὀφείλει. Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ὀφείλει περισσότερα. Ἀλλὰ ὁ ν τικὸς μας κόσμος ὀφείλει πολὺ περισσότερα.

Δὲν ζεῖομὴ πὺς καὶ μὲ ποῖον τρόπο θὰ τιμηθῇ ἢ μνήμη του καὶ ποῖα τιμῇ θὰ παραδοθῇ τὸ ὄνομά του σὴν ἀθανασία ἀπὸ τὸ Ἑλλὰν κὸ Κράτος, τὸ ἀρμόδιο Ἰνναργεῖο καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματικῶς ἢ συναδελφικούς. Ὅσο γιὰ ἐμὰς τοὺς ναυτικῶς φίλους τοῦ ἢ μνήμη ἢ Παναγῆ εἶναι καὶ θὰ μείνῃ πανίερν. Ἡ οἰκία του θὰ παραδεισίνῃ ἢ σκεπῆ μὰς καὶ ἢ καλωσύνη μαζί μὲ τὴν προσωπικότητά του θὰ εἶναι νυντι: μὲ τὰ παραβείγημά τους, σ' ὅλα μὰς τὰ καλὰ καὶ τὰ κρ συναισνηματα.

Δὲν ἔκομει τίποτα περισσότερα νὰ ποῦμε. Ραῖνομε τὸν Τάρο ἢ νοερὰ μὲ λουλουδία καὶ κόνουσι τὸ δάκρυ μὰς στὸς ὄκεανους ἢ τὴς θάλασσας τῆς Ὀκεανότητος ποὺ ὄποτελον τὴν περιοχὴ τῆς δὴ σπηριόπιτος ἐκείνου, ποὺ τώρα μὰς λείπει τόσο πολὺ καὶ τόσο ἀν τικωτάτοτα.

ΘΑΝΑΣΗΣ Π.

ZANNIS SHIPSTORES

**33 VASTELAND
ROTTERDAM**

**FRESH PROVISIONS AND
BONDED STORES**

**DECK AND
ENGINE REQUIREMENTS**

TELEPHONE: **115530 (2 LINES)
115607**

TELEGRAPHIC ADDRESS: **ZANNIS - ROTTERDAM**